

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2020 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Herman

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Mierzejewska

Bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 10 października, 14 listopada, 20 grudnia 2019r., 10 lutego, 13 sierpnia i 14 września 2020 roku sprawy:

1. R. G., syna P. i W. zd. R., urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 28 marca 2019r. przy ul. (...) w S., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, dokonał rozboju na osobie B. B. w ten sposób, że zabrał w celu przywłaszczenia paczki z papierosami (...) kol. zielonego z zawartością czterech sztuk papierosów o wartości 2,70 zł, należącej do pokrzywdzonego, po uprzednim użyciu wobec niego przemocy w postaci popchnięcia, podstawienia nogi i przewrócenia go na ziemię oraz uderzania rękami po ciele i kopania

tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.

2. J. P., syna R. i M. zd. C., urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

II. w dniu 28 marca 2019r. przy ul. (...) w S., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, dokonał rozboju na osobie B. B. w ten sposób, że zabrał w celu przywłaszczenia paczki z papierosami (...) kol. zielonego z zawartością czterech sztuk papierosów o wartości 2,70 zł, należącej do pokrzywdzonego, po uprzednim użyciu wobec niego przemocy w postaci popchnięcia, podstawienia nogi i przewrócenia go na ziemię oraz uderzania rękami po ciele i kopania

tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.

I. oskarżonego R. G. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu i za to z mocy art. 280 § 1 kk w zw. z art. 283 kk, opierając wymiar kary o art. 283 kk w zw. z art. 37a kk w zw. z art. 4 § 1 kk w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt. 1 kk w zw. z art. 35 § 1 kk skazuje go na karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. oskarżonego J. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu i za to z mocy art. 280 § 1 kk w zw. z art. 283 kk, opierając wymiar kary o art. 283 kk w zw. z art. 37a kk w zw. z art. 4 § 1 kk w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt. 4 kk w zw. z art. 35 § 2 kk skazuje go na karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem dokonywania potrażeń z wynagrodzenia za pracę w wysokości 10 (dziesięciu) % miesięcznie na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

III. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat M. W. prowadzącej Kancelarię Adwokacką w S. kwotę 840 zł (osiemset czterdzieści) zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego R. G. w postępowaniu sądowym oraz podatek od towarów i usług w kwocie 193,20 zł (sto dziewięćdziesiąt trzy 20/100);

IV. na podstawie art. 22³ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego N. W. prowadzącego Kancelarię Radcy Prawnego w S. kwotę 1020 (jeden tysiąc dwadzieścia) zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego J. P. w postępowaniu przygotowawczym i sądowym oraz podatek od towarów i usług w kwocie 234,60 zł (dwieście trzydzieści cztery 60/100);

V. na podstawie art. 624 § 1 pkp zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 353/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
<i>USTALENIE FAKTÓW</i>			
<i>Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
	<p>1.R. G.</p> <p>2.J. P.</p>	<p>1. w dniu 28 marca 2019r. przy ul. (...) w S., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, dokonał rozboju na osobie B. B. w ten sposób, że zabrał w celu przywłaszczenia paczki z papierosami (...) kol. zielonego z zawartością czterech sztuk papierosów o wartości 2,70 zł, należącej do pokrzywdzonego, po uprzednim użyciu wobec niego przemocy w postaci popchnięcia, podstawienia nogi i przewrócenia go na ziemię oraz uderzania rękami po ciele i kopania</p> <p><i>tj. czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.</i></p> <p>2. w dniu 28 marca 2019r. przy ul. (...) w S., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, dokonał rozboju na osobie B. B. w ten sposób, że zabrał w celu przywłaszczenia paczki z papierosami (...) kol. zielonego z zawartością czterech sztuk papierosów o wartości 2,70 zł, należącej do pokrzywdzonego, po uprzednim użyciu wobec niego przemocy w postaci popchnięcia, podstawienia nogi i przewrócenia go na ziemię oraz uderzania rękami po ciele i kopania</p>	

		<i>tj. czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.</i>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 27 marca 2019r. w godzinach wieczornych B. B. wybrał się ze znajomymi M. H. i K. P. oraz P. W. do pubu Czad przy ulicy (...) w S.. W pubie wymieniony zaczął grać w bilard z poznanymi na miejscu R. G. i J. P.. W czasie wspólnej gry połączonej ze spożywaniem przez mężczyzn alkoholu, między będącymi pod wpływem alkoholu B. B., a J. P. doszło do krótkiej wymiany zdań na temat zasad gry w bilard, w czasie której J. P. wulgarnymi słowami zagroził wymienionemu uderzeniem w twarz, po chwili jednak mężczyźni zgodnie dokończyli grę. Po pewnym czasie, w nocy 28 marca 2019 r. B. B. ze znajomymi zdecydowali się wrócić do akademika, w którym mieszkali. Wraz z nimi wyszli również R. G. i J. P.. Po drodze P. W. z B. B. postanowili zajść do sklepu, by kupić napój. M. H. i K. P. wówczas poszli do domu, a R. G. i J. P. udali się z B. B. i P. W. w kierunku sklepu (...) przy ul (...). Gdy P. W. weszła do sklepu, B. B. pozostał na zewnątrz, zaś J. P. i R. G. stanęli w niedalekiej</p>	<p>1. Zeznania świadków:</p> <p>a)B. B.</p> <p>b)P. W.</p> <p>c)M. H.</p> <p>d)K. P.</p> <p>2. Częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. P.</p> <p>3. Protokół oględzin i dokumentacja fotograficzna</p> <p>4. Opinia sądowno - lekarska</p>	<p>1a)k. 125v.-126v., 10-12, 38</p> <p>1b)k.126v-127, 18-19</p> <p>1c)k.139-139v., 44 – 45</p> <p>1d)k.138v-139,41-42</p> <p>2.k.124v-125,65-66</p> <p>3.k.23-24, 25-29</p> <p>4.k.49</p>	

odległości od niego. W pewnym momencie jeden z nich popchnął R. G., drugi z nich zaś podstawił mu nogę, w wyniku czego wymieniony upadł na chodnik. R. G. i J. P. oddali wówczas w jego kierunku kilka ciosów rękoma i kopnięć, a następnie, gdy B. B. leżąc zasłaniał się rękoma, zaczęli przeszukiwać jego kieszenie, po czym, po zabraniu znajdującej się w kieszeni paczki z 4 papierosami marki (...) o wartości 2,70 zł zaczęli uciekać.

Uciekających R. G. i J. P. zobaczyła wychodząca ze sklepu (...), której B. B. na bieżąco zaczął relacjonować przebieg zdarzenia. Gdy B. B., sądząc, że sprawcy zabrali mu portfel zaczął dzwonić na policję, J. P. i R. G. skierowali się z powrotem w ich stronę, J. P. zaś, widząc, że pokrzywdzony dzwoni na policję, zwrócił mu uwagę, po czym zamachnął się, chcąc ponownie go uderzyć, lecz przytrzymał go wówczas R. G.. B. B. z P. W. zaczęli wówczas uciekać w kierunku akademika, J. P. zaś zaczął ich gonić, nie dogoniwszy ich jednak po przebiegnięciu około 50 metrów zatrzymał się.

W wyniku zdarzenia B. B. nie odniósł obrażeń, poza ogólnym potłuczeniem.

Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	---	---	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
---	---		
OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Ad. 1 - 2	zeznania świadków, częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. P.	Ad. 1 i 2 W ocenie sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy przekonuje, że oskarżeni dopuścili się zarzucanego im w akcie oskarżenia czynu. Jak wynika z pierwszych zeznań złożonych przez pokrzywdzonego, w czasie, gdy pozostał on na ulicy sam z poznanymi wcześniej w pubie oskarżonymi, zniemacka jeden z nich popchnął go, drugi zaś podstawił mu nogę, w wyniku	

czego przewrócił się na chodnik, po czym wymienieni zadali mu kilka ciosów w różne części ciała. Już w pierwszych swych zeznaniach zatem pokrzywdzony wskazywał jednoznacznie, że nie został zaatakowany przez jednego z mężczyzn, lecz przez dwóch oskarżonych, którzy zadali mu ciosy w różny sposób i z różnych stron tj. zarówno w postaci popchnięcia go z przodu przez jednego z nich, jak i podstawienia nogi od tyłu przez mężczyznę stojącego z boku. Taki sposób zadania ciosów świadczy, zdaniem sądu o tym, że zostały one zadane przez dwie osoby, nie zaś przez jedną. Podobnie, świadek P. W., której pokrzywdzony bezpośrednio po zdarzeniu relacjonował jego przebieg, podała, że B. B. już opowiadając jej przed sklepem, co się wydarzyło, wskazał jednoznacznie, że zaatakowany został przez dwie osoby, z których jedna go popchnęła, druga zaś podstawiała mu nogę. Podobnie, przesłuchani M. H. i K. P., choć nie byli bezpośrednimi świadkami zdarzenia, już po nim, od P. W. i B. B. dowiedzieli się, że pokrzywdzony został zaatakowany przez mężczyzn wracających z nimi z pubu, którzy najpierw uderzali go, następnie zaś zabrali mu, jak początkowo sądził –

portfel, a jak potem się okazało – papierosy.

Wersję powyższą pokrzywdzony przedstawił również, spontanicznie relacjonując zdarzenie, w toku przesłuchania na rozprawie przed sądem, podając, że poczuł jednocześnie popchnięcie z przodu, jak i podcięcie nóg z tyłu. Mając przy tym na uwadze okoliczność, iż, jak wskazał pokrzywdzony, oskarżeni bezpośrednio przed atakiem stali w jego pobliżu, w odległości około 0,5 metra, opisany przez B. B. przebieg zdarzenia wskazuje, zdaniem sądu, na atak w tym samym czasie ze strony obu oskarżonych. Podkreślić należy, że relacjonując zdarzenie na rozprawie pokrzywdzony wskazał, że po przewróceniu go na chodnik, gdy zasłaniał twarz rękoma i podkurczył nogi, by uniknąć obrażeń ciała, czuł kilka ciosów zadanych mu w różne części ciała nogami i rękoma, czuł „większą ilość kończyn dotykających jego ciała” (k.126), a następnie przeszukiwanie i wyjmowanie czegoś z kieszeni, po czym sprawcy zaczęli uciekać. Powyższa relacja pokrzywdzonego, składana w czasie spontanicznej wypowiedzi, zbieżna z jego zeznaniami złożonymi podczas pierwszego przesłuchania w toku

postępowania przygotowawczego zasługuje, zdaniem sądu na wiarę, jest ona bowiem spójna z zeznaniami świadka P. W., która na miejscu zdarzenia pojawiła się tuż po nim i wysłuchała już wówczas relacji pokrzywdzonego o przebiegu zdarzenia. Jak zeznała P. W., wchodząc do sklepu pozostawiła pokrzywdzonego i oskarżonych stojących obok siebie w odległości około dwóch kroków, wychodząc zaś z niego, widziała obu oskarżonych uciekających obok siebie i B. B., który wskazał jednoznacznie, że został zaatakowany przez dwóch napastników, upadł na ziemię, a gdy leżał i osłaniał głowę biło go dwóch sprawców, którzy go przeszukiwali i zabrali mu portfel. Z relacji P. W. wynika zatem, że od razu po zdarzeniu pokrzywdzony wskazywał, że został zaatakowany przez dwóch sprawców, z których każdy zastosował wobec niego przemoc fizyczną poprzedzającą późniejsze przeszukanie kieszeni i zabór z nich jego własności. Zauważyć przy tym należy, że zarówno pokrzywdzony, jak i P. W. zgodnie podkreślili, że o ile w pierwszej fazie zdarzenia aktywny udział brało dwoje sprawców, o tyle, gdy B. B. zdecydował się zadzwonić na policję, wymienieni wrócili razem i tylko jeden z nich –

J. P. chciał go uderzyć ponownie, R. G. zaś powstrzymał go, w wyniku czego B. B. z P. W. zdołali uciec.

Powyższe dowody w postaci zeznań świadków B. B., P. W., M. H. i K. P., wzajemnie się uzupełniające i tworzące jedną całość, zdaniem sądu wskazują, że pokrzywdzony w czasie zdarzenia zaatakowany został przez obu oskarżonych, którzy, jak podał, zadali mu kilka ciosów w różne części ciała, a następnie przeszukali go wyjmując z kieszeni należący do niego przedmiot.

W świetle powyższych relacji podzielić należy wyjaśnienia oskarżonego J. P. w części, w której podaje, że faktycznie zaatakował i uderzył kilkakrotnie pokrzywdzonego, natomiast nie sposób, zdaniem sądu przyjąć w ślad za relacjami oskarżonych, że w pierwszej fazie zdarzenia to jedynie J. P. zaatakował pokrzywdzonego, R. G. zaś tylko odciągnął go. Przyjęciu powyższej wersji przeczy zarówno zgodna relacja B. B. i P. W. wskazującej na atak z dwóch stron w kierunku pokrzywdzonego, a także zasady logiki i doświadczenia życiowego. Nie sposób bowiem, zdaniem sądu, w zasadny

sposób przyjąć, że R. G., który, jak sam podał, nie brał udziału w ataku na pokrzywdzonego i odciągnął od niego napastnika, miałby następnie z napastnikiem tym uciekać, jak zaś wskazała P. W., wychodząc ze sklepu widziała obu oskarżonych uciekających z miejsca zdarzenia. Trudno ponadto zrozumieć, z jakiego powodu oskarżony J. P. decydował się na ucieczkę z miejsca zdarzenia bojąc się, jak podał, że policja aresztuje jego i R. G. (k. 124v.), skoro ten ostatni faktycznie miałby nie uczestniczyć w zdarzeniu, a wręcz przeciwnie, powstrzymywać sprawcę przed atakiem na pokrzywdzonego.

Dodatkowo podkreślenia wymaga fakt, że wprawdzie początkowo pokrzywdzony był przekonany, że w wyniku zdarzenia z jego kieszeni został mu zabrany portfel, z tego też powodu bezpośrednio po zajściu dzwonił na policję, gdy jednak zorientował się, że faktycznie portfel ten wsunął się za poszewkę jego kurtki, z kieszeni zaś zniknęły mu papierosy, nie ukrywał tego faktu i powiadomił o tym zarówno P. W., jak i organy ścigania. W ocenie sądu, zmienność relacji pokrzywdzonego w realiach niniejszej sprawy nie stanowi jednak

okoliczności przekonującej, że nie doszło do zdarzenia polegającego na zastosowaniu wobec pokrzywdzonego przemocy w celu zaboru stanowiącej jego własność rzeczy. Wręcz przeciwnie, pokrzywdzony w ciągu całego postępowania, wyraźnie prezentował postawę zmierzającą do tego, by nie obciążać nikogo bezpodstawnie, w sytuacji bowiem, gdy zorientował się, że w wyniku przeszukiwania go, które zapamiętał ze zdarzenia, nie utracił jednak portfela, od razu zawiadomił o tym organy ścigania wskazując, że po zejściu stwierdził jednak brak papierosów, które miał w kieszeni. Wprawdzie pokrzywdzony zaznaczył w pierwszych swych zeznaniach, że nie jest pewny, czy papierosy te sprawcy wyjęli mu z kieszeni, czy mu wypadły, jednak podkreślał jednocześnie stanowczo w każdych swych zeznaniach, że dobrze pamięta moment przeszukiwania jego kieszeni i czuł, że z kieszeni tej jest coś wyjmowane, po powrocie zaś do akademika, dopiero rano zorientował się, że zabrano mu papierosy.

Zaznaczyć należy, że na rozprawie pokrzywdzony, relacjonując zdarzenie, ewidentnie starał się umniejszyć udział w

zdarzeniu oskarżonych, wskazując na możliwości zadania mu ciosów przez jedną osobę, czy zgubienia papierosów w czasie ucieczki, a nawet możliwe błędne swoje założenie, że na początku zdarzenia została mu podstawiona noga. Jednocześnie jednak pokrzywdzony każdorazowo podkreślał, że okoliczności zdarzenia pamiętał podczas pierwszego przesłuchania, nadto, że po zaatakowaniu go, czuł większą ilość ciosów na swym ciele jednocześnie, co przekonywało go o działaniu dwóch, nie jednej osoby, sam nie odnotował przy tym, by ktokolwiek z osób obecnych w czasie zdarzenia odciągał innego sprawcę i bronił jego samego, nadto czuł przeszukiwanie kieszeni i wyjmowanie z niej przedmiotu, o którym najpierw sądził, że był to portfel, a dopiero następnie stwierdził, że była nim paczka z 4 papierosami.

Jednocześnie, przy ocenie wypowiedzi pokrzywdzonego złożonych w odpowiedzi na zadawane mu pytania już po złożeniu przezeń spontanicznej relacji o zdarzeniu w początkowej fazie przesłuchania na rozprawie, kiedy to starał się umniejszać rolę oskarżonych w zdarzeniu,

pod uwagę wziąć należy okoliczność, iż, jak podał B. B., po zdarzeniu każdy z oskarżonych kontaktował się z nim w celu rozmowy o zajściu objętym aktem oskarżenia. Jak wskazał przy tym pokrzywdzony, o ile R. G. tłumaczył mu i przekonywał go, że nie uczestniczył w zdarzeniu i bronił jedynie wymienionego, o tyle J. P., zdenerwowany, czynił mu wyrzuty z powodu zawiadomienia policji o zajściu. Okoliczność powyższa, w powiązaniu z faktem, że, jak przyznał B. B. obawiał się wówczas oskarżonych, nie może pozostać bez wpływu na ocenę jego zeznań złożonych na rozprawie, kiedy to wyraźnie starał się umniejszać winę oskarżonych i nie przecząc, że do zdarzenia doszło, podkreślać okoliczności minimalizujące udział oskarżonych w zajściu. Podkreślić jednak należy, że mimo prezentowanej na rozprawie postawy pokrzywdzonego, poddającej w wątpliwość wszystkie właściwie istotne elementy zajścia, przez cały tok postępowania w sprawie wskazywał on, że został przewrócony na chodnik, następnie zadawane był mu ciosy, przed którymi osłaniał się i czuł, jak jest przeszukiwany, a z jego kieszeni jest wyjmowany jakiś przedmiot, po zdarzeniu zaś stwierdził

brak jedynie znajdujących się w kieszeni papierosów.

Wreszcie, na marginesie zaznaczyć należy, że między oskarżonymi, a pokrzywdzonym jeszcze przed zdarzeniem doszło do scysji słownej, gdy w pubie B. B. zwrócił uwagę na naruszanie przez wymienionych zasad gry w bilard podczas wspólnej partii, co już wówczas wywołało agresywną odpowiedź i zapowiedź użycia siły wobec wymienionego przez J. P..

Ad. 3 i 4

Powyższej relacji pokrzywdzonego dotyczącej przebiegu zdarzenia nie podważa, zdaniem sądu, treść protokołu oględzin i dokumentacji fotograficznej, jak wynika bowiem z zeznań B. B., po upadku na podłogę od razu podkurczył nogi i schował głowę, by ochronić się przed ciosami, w wyniku czego nie doznał widocznych obrażeń ciała, a jedynie jak wskazał biegły z zakresu medycyny sądowej – jedynie ogólne potłuczenia. W świetle powyższej relacji pokrzywdzonego, podzielić należy stanowisko biegłego wyrażone w opinii pisemnej i ustnej, że możliwy jest brak widocznych obrażeń w wyniku osłonięcia

		wrażliwych części ciała przed kilkoma ciosami o niedużej sile zadawanych na ciało osłonięte ubraniem i doznanie jedynie ogólnego potłuczenia w wyniku takiego zdarzenia.	
1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.	1.częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. P. i wyjaśnienia oskarżonego R. G.	Ad. 1 W świetle przedstawionych wyżej dowodów, sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego R. G. wskazującego, że J. P. jedynie kilkakrotnie uderzył pokrzywdzonego, on sam zaś objął go rękoma i odszedł z nim, następnie zaś zaczęli biec. Powyższa wersja zajścia pozostaje w sprzeczności nie tylko z zeznaniami pokrzywdzonego wskazującego na atak z dwóch stron jednocześnie i zadawanie mu ciosów w kilka miejsc jednocześnie, P. W., której bezpośrednio po zdarzeniu pokrzywdzony tak opisał zajście, ale również z podkreślanym przez oskarżonych faktem ich wspólnej ucieczki z miejsca zdarzenia. W	

ocenie sądu, nieracjonalna i pozbawiana sensu jest ucieczka wraz ze sprawcą ataku z miejsca zdarzenia osoby, która rzekomo w obronie tego pokrzywdzonego miała stawać i brak z jej strony zainteresowania stanem zdrowia leżącego na chodniku i uderzanego chwilę wcześniej B. B.. Nie sposób jednocześnie przyjąć, w ślad za relacjami oskarżonych J. P. i R. G., że w czasie zdarzenia pokrzywdzonemu nie zostały zabrane papierosy. Wprawdzie B. B. początkowo stwierdził brak portfela, dopiero później po odnalezieniu go zauważył brak papierosów i jak podał, nie wyklucza, że mogły one mu wypaść podczas ucieczki, tym niemniej konsekwentnie wskazywał on, że leżąc na ziemi i osłaniając się przed ciosami czuł, że jego kieszenie są przeszukiwane i z jednej z nich wyjmowany jest jakiś przedmiot. Okoliczność powyższa, w powiązaniu ze stwierdzonym przez niego po zdarzeniu brakiem jedynie papierosów, a nie innych przedmiotów, z jednoczesnym wskazaniem, że w kieszeniach miał na pewno portfel i paczkę z papierosami, przekonuje że w czasie zdarzenia musiały mu zostać wyjęte i zabrane właśnie papierosy.

PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
x	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I II	R. G. J. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zachowanie oskarżonych, zdaniem sądu wyczerpuje znamiona przestępstwa określonego w art. 280 §1 kk w zw. z art. 283 kk, oskarżeni bowiem, działając wspólnie i w porozumieniu, podejmując czynności uzupełniające się wzajemnie, stosowali przemoc w postaci popchnięcia, podstawienia nogi i przewrócenia na ziemię, a następnie uderzania i kopania pokrzywdzonego oraz zaboru, przy użyciu powyższych form przemocy, w celu przywłaszczenia, należącej do niego paczki z 4 papierosami marki (...) o wartości 2,70 zł. W ocenę sądu zachowanie powyższe stanowi wypadek mniejszej wagi określony w art. 283 kk zarówno z uwagi na zastosowanie przemocy</p>			

wobec pokrzywdzonego o niewielkim nasileniu, nie powodującej obrażeń ciała poza ogólnym potłuczeniem, jak i nieznaczną wartość skradzionego mienia.			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	1.7. Uniewinnienie		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.R. G. 2.J. P.	I. II.	I. II.	<p>Okolicznością łagodzącą przy wymiarze kary oskarżonemu R. G. są okoliczności zdarzenia stanowiącego wypadek mniejszej wagi, nieznaczna siła wyprowadzonych ciosów, w wyniku których pokrzywdzony nie doznał obrażeń ciała poza ogólnym potłuczeniem, postawa oskarżonego, który po zajściu, gdy J. P. zamierzał ponownie zaatakować pokrzywdzonego, powstrzymał go od dalszych zachowań sprzecznych z prawem, a także dotychczasowa niekaralność oskarżonego.</p> <p>Jednocześnie nie sposób pominąć faktu, że pokrzywdzony zaatakowany został przez mających przewagę liczebną oskarżonych bez</p>

powodu, gdy był z nimi sam na sam i nie mógł liczyć na pomoc innych osób, co wskazuje na duże natężenie złej woli po stronie oskarżonego.

Okoliczności powyższe w powiązaniu z faktem, że R. G. jest osobą młodą, nie zatrudnioną na podstawie umowy o pracę, pracującą jedynie dorywczo, powodują, że kara ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w niewielkim wymiarze, nie kolidującym z ewentualnym zatrudnieniem oskarżonego, winna w należyty sposób spełnić cele kary i zapobiec ponownemu konfliktowi oskarżonego z prawem. W razie podjęcia stałego zatrudnienia przez wymienionego możliwa natomiast będzie zmiana formy wykonywania kary ograniczenia wolności w postępowaniu wykonawczym.

Przy wymiarze kary oskarżonemu J. P., sąd miał na uwadze okoliczności zdarzenia, w wyniku którego pokrzywdzony nie odniósł obrażeń ciała poza ogólnym potłuczeniem, fakt przeproszenia go na rozprawie przez oskarżonego oraz dotychczasową

niekaralność oskarżonego. Jednocześnie sąd uwzględnił również jako okoliczność obciążającą fakt zaatakowania bezbronnego pokrzywdzonego przez mających przewagę liczebną oskarżonych, którzy działali bez jakiegokolwiek uzasadnionego powodu, czy prowokacji ze strony wymienionego, a także zachowanie po zdarzeniu, kiedy to oskarżony kontaktował się z pokrzywdzonym czyniąc mu zarzuty w związku z zawiadomieniem policji o zdarzeniu.

Okoliczności powyższe, oceniane łącznie, uzasadniają, zdaniem sądu wymierzenie oskarżonemu J. P. kary ograniczenia wolności z obowiązkiem dokonywania potrąceń z jego wynagrodzenia za pracę w wymiarze orzeczonym w pkt. II wyroku. Oskarżony jak sam podał, jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę z dochodem w wysokości 2500 zł miesięcznie, co uzasadnia wymierzenie kary ograniczenia wolności w powyższej formie. W razie natomiast zmiany w sytuacji oskarżonego w tym zakresie w przyszłości, możliwa jest również zmiana formy wykonywania powyższej kary już w toku

			postępowania wykonawczego.
1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
---	---	---	---
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III i IV V	O kosztach za obronę oskarżonych z urzędu w postępowaniu przed sądem orzeczono uwzględniając nakład pracy obrońców i ich udział w postępowaniu przygotowawczym i		

sądowym (pkt. IV) oraz jedynie w postępowaniu sądowym (pkt. III), zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze i art. 22³ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych.

Okoliczność, iż oskarżony R. G. nie posiada stałego zatrudnienia, zaś J. G. obciążony został karą pieniężną pogarszającą jego sytuację materialną, celowym stało się zwolnienie ich od kosztów sądowych w niniejszej sprawie.

1Podpis